

Голові Адміністрації Президента України
Ложкіну Б.Є.
01220, м. Київ, вул. Банкова, 11

копія
Голові Нацдержслужби України
01601, м. Київ, вул. Прорізна, 15,

Романовського Віктора Станіславовича,
65009, м.Одеса, вул. Піонерська, 10, кв.25

**Про переслідування журналіста,
порушення етики держслужбовцями
та дії з ознаками корупції**

Скарга

Я – журналіст, член НСЖУ. Ще за влади Януковича в "Українській правді" було опубліковано дві мої критично-сатиричні статті на адресу Пенсійного фонду України і зокрема управління ПФУ в Приморському районі м.Одеси: "Высшая мера социальной защиты, или Кнопка для бюрократа" (11.10.2013) та "Графы и маркизы ПФ, или Пожизненное наказание журналисту" (11.01.2014). Копію першої статті додаю. Обидві статті підписані моїм офіційним псевдонімом, зареєстрованим в НСЖУ – Станіславський.

Через два тижні після першої публікації я отримав свою чергову пенсію, яка виявилася меншою, ніж була призначена і яку вже отримував півроку. Я є пенсіонером того самого управління ПФУ в Приморському районі м.Одеси, яке я, зокрема, критикував.

30.10.2013 в Одеському регіональному відділенні НСЖУ відбулася прес-конференція ПФ. Я задав питання, присутній там Легезі Анжелікі Рафаєльєвні – начальнику управління ПФУ в Приморському районі м.Одеси стосовно зв'язку зниження моєї пенсії з публікацією критичної статті. Звісно, Анжеліка Рафаєльєвна заперечила такий зв'язок, пояснила зниження моєї пенсії випадково знайденою помилкою в розрахунках. Анжеліка Рафаєльєвна публічно висловила мені подяку, оскільки опублікована стаття дозволила покращити роботу очолюваного їю управління. Аудіозапис прес-конференції додаю. Вона сказала:

- Віктор Станіславович! Мы с вами знакомы и, в общем-то, ведем определенную переписку. Я бы просила вас не воспринимать это уменьшение, как попытку сведения счетов или способ наказания конкретно вас за какие-то ваши действия. Благодаря вам – я приношу вам искреннюю благодарность за эту публикацию – именно благодаря вашей конструктивной критике, мы приняли решение...

Питання і відповідь можна слухати з момента часу 27 мін 25 сек.

Але, як виявилось згодом, за 10 днів до прес-конференції – 21.10.2013 року Легезою А.Р. був підписаний судовий позов до мене "про захист ділової репутації і спростування недостовірної інформації". Копію додаю. Це публічне лицемірство пані Легези, на мою думку, є несумісним із званням державного службовця, яке вона носить.

Судовий процес триває з перемінним успіхом вже більше ніж 1.5 роки. Зараз справа прийнята до розгляду ВССУ. Я цілком впевнений в позитивному для мене рішенні, якщо не в українському суді, то в Європейському суді з прав людини, бо позиція позивача дуже слабка. Вона базується більше на брудних методах ведення процесу (представник позивача, держслужбовець Печеров) ніж на законах і документах.

Звертаю Вашу увагу, що я не можу просити і не прошу ніякого Вашого втручання в судовий процес. Хоча в Апеляційному суді Одеської області виявилися ознаки корупції, цим варто займатися лише після повного закінчення процесу.

Мова йде про інше.

Незважаючи на мої не одноразові звернення, я до сих пір не маю бухгалтерського пояснення причини зниження моєї пенсії. Після тривалої переписки з ПФУ і Мінсоцполітики в останньому листі з цього приводу №3842/039/161-14, підписаним начальником відділу роз'яснювальної роботи Мінсоцполітики Г.Тирсою, сказано, що він додає до свого листа додаток на трьох аркушах, в якому є всі необхідні пояснення, але самого додатку до листа в маленькому конверті не було, про що мною був складений акт, підписаний трьома присутніми при його відкритті конверта особами. Мабуть, пан Тирса вважає себе самою хитрою людиною на світі, але це не так...

В історії України ще не було випадка, коли журналісту знижують пенсію після публікації, при чому знижує пенсію той самий орган, який був критикований журналістом. Це можливо б було пояснити якимись технічними моментами, якби той самий орган, який знизив пенсію, одночасно не подав би на того самого журналіста позовну заяву в суд. Вважаю, що пані Легеза вигадала новий метод впливу на журналістів. Не треба одразу відрізати їм голови, як зробили це засновнику "Української правди" Георгію Гонгадзе. Можна перевірити щось в документах і відрізати щось інше: пенсію, власність, будь що, як зробили мені після публікації в тій самій "Українській правді".

На цьому переслідування журналіста не припинилися.

Деякий час я не мав змоги займатися цією справою, бо хворіла моя мати – військовий пенсіонер, інвалід війни Романовська Марія Юхимівна. 26.04.2015 вона, нажаль, померла.

15.05.2015, згідно ст. 61 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб" я, як особа, яка здійснила поховання за свій рахунок, звернувся з заявою про надання мені допомоги на поховання до управління ПФУ в Приморському районі м.Одеси (вул. Рішельєвська, 60, каб. №1). Там, оглянувши мої документи, повідомили, що я обов'язково повинен мати рахунок в Ощадбанку, інакше допомога не буде перерахована. Звертаю Вашу увагу, що такі дії – примусове спрямування громадянина в конкретний банк мають ознаки корупції, а саме – лобіювання одного банку. Це виглядає тим більше дивно, бо я є пенсіонером того самого управління ПФ і одержую пенсію на картку іншого банку – Приватбанка. То, зрозуміло, і мені, і співробітникам ПФ було б легше перерахувати допомогу саме на цю картку.

Але я не став сперечатися, бо вдома в мене була діюча картка Ощадбанка на моє ім'я. В той самий день я звернувся до управління ПФУ в Одеській області у відділ службовців Міністерства оборони (вул. Армійська, 17А) з заявою про допомогу (копію додаю). При мені були як оригінали усіх документів, так і їх копії. В заяві я вказав реквізити Ощадбанку, необхідні для перерахування грошей на мою картку. Ці реквізити я отримав в Ощадбанку (додаю).

Співробітник ПФ, яка назвалася Оленою Саприкіною, категорично відмовилася прийняти в мене заяву на допомогу, посилаючись тільки на те, що в ній, буцімто, немає всіх реквізитів, а саме – якогось рахунку Ощадбанку. З ініціативи співробітників ПФ був зроблений телефонний дзвінок в Ощадбанк, де підтвердили, що реквізитів, вказаних в банку і наданих мною, цілком достатньо задля правильного перерахування грошей на мою картку, яку співробітники ПФ тримали в руках, але це не задовольнило їх. Вони, в кількості п'ятеро людей, з начальником включно активно продовжували приймати участь в цій бесплідній дискусії. Я на той час був єдиний відвідувач.

Треба сказати, що після смерті матері від кожної людини, яку я зустрічаю, я чую: "Приміть мої співчуття". Це дозволяє збагнути, що люди горе втрати розуміють і співчують. Ці слова кажуть всі більш-менш виховані люди. Не кажуть це тільки

робітники ПФ, які сидять на оформленні допомоги на поховання. То, може, зобов'язати їх це робити, якщо їхнього культурного рівня не вистачає для самостійного второпання цього?

Незважаючи на те, що реквізитів, наданих мною, було цілком достатньо для зарахування грошей на мою картку, співробітник Ощадбанку продиктував додатковий рахунок, щоб задовольнити вимоги працівників ПФ. Але вони заявили, що цей номер неправильний, з чого можна зробити висновок – необхідний їм номер їм відомий...

В підсумку моя заява про надання допомоги на поховання не була прийнята. Підкреслюю, заява про допомогу на поховання, яка повинна видаватися негайно, взагалі не була прийнята.

Такі дії співробітників ПФУ вважаю продовженням переслідування журналіста, а також діями з ознаками корупції.

Прошу Вас розглянути порушення правил поведінки державних службовців, затверджених наказом Головного управління держслужби України №214 від 04.08.2010:

- начальника управління ПФУ в Приморському районі м.Одеси Легези А.Р.
- начальника відділу Мінсоцполітики Тирси Г.
- співробітника відділу військових пенсіонерів управління ПФУ в Одеській області Саприкіної Олени.

Сподіваюся, що після Вашої відповіді я зможу, нарешті, повідомити читачам «Української правди», що переслідування журналіста, почате ще при злочинній владі Януковича, припинено, а винні покарані.

Романовський В.С.

21.05.2015

Додатки:

Копія статті в «Українській правді»

CD-диск з аудіозаписом прес-конференції в ОРО НСЖУ 30.10.2013

Копія позовної заяви до мене, підписаної Легезою А.Р. 21.10.2013

Копія заяви про допомогу на поховання

Реквізити Ощадбанка, необхідні для зарахування грошей на картковий рахунок.